

Sygn. akt III AUa 563/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Elżbieta Gawda (spr.)
Protokolant: protokolant sądowy Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. w Lublinie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wypłatę emerytury

na skutek apelacji J. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 27 kwietnia 2015 r. sygn. akt VII U 2340/14

oddala apelację.

Barbara Hejwowska Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska Elżbieta Gawda

III AUa 563/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie wnioskodawcy J. K. od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. zawieszającej wypłatę emerytury z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia oraz zbieg z emeryturą wojskową.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach prawnych:

Wnioskodawca J. K. urodzony (...) złożył

w dniu 3 września 2014 roku wniosek o emeryturę. Wskazał, że pobiera emeryturę z Wojskowego Biura Emerytalnego znak (...). Decyzją z dnia 11 września 2014 roku organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury, znak (...), zawieszając jej wypłatę z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia oraz zbieg z emeryturą wojskową, która jest świadczeniem wyższym.

Stan faktyczny w sprawie nie był pomiędzy stronami sporny.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił odwołania, przywołując przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015, poz.748) oraz ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz.U. z 2015, poz. 330).

Zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z FUS w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Wedle ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e lub w art. 15a lub art. 18e ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Również z treści art. 7 cyt. ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku wynika, że w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do emerytury lub renty albo do uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Sąd Okręgowy zważył, że zbieg prawa do świadczeń polega na nabyciu przez osobę praw do więcej niż jednego świadczenia z ubezpieczenia społecznego lub z zaopatrzenia emerytalno-rentowego. Skutki zaistnienia takiej sytuacji określają przepisy ustaw regulujących uprawnienia do tych świadczeń, przewidując rozwiązania polegające na pobieraniu przez osobę uprawnioną więcej niż jednego świadczenia bez ograniczeń, pobierania więcej niż jednego świadczenia z ograniczeniami i pobierania tylko jednego świadczenia. Na gruncie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych zagadnienie to rozstrzyga cytowany art. 7, ustanawiający zasadę wypłaty jednego - wyższego lub wybranego przez zainteresowanego świadczenia.

Z kolei przepis art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej jasno określa wyjątki od tej zasady. Po pierwsze, są to sytuacje wymienione w art. 96, odnoszące się do zbiegu prawa do świadczeń powszechnych i zaopatrzeniowych z prawem do:

- 1) renty inwalidy wojennego i wojskowego, którego niezdolność do pracy pozostaje w związku ze służbą wojskową;
- 2) renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2012 r. poz. 400);
- 3) renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy lub chorobą zawodową;
- 4) emerytury lub renty z ubezpieczenia społecznego rolników.

W tych wypadkach prawo pobierania świadczeń w zbiegu określają odrębne przepisy. Drugi wyjątek odnosi się do przypadku obliczenia emerytury wojskowej na podstawie art. 15a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy

zawodowych (dla żołnierza, który został powołany do służby zawodowej po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r.), a od dnia 1 stycznia 2013 r. - również na podstawie art. 18e tej ustawy (dla żołnierza powołanego do zawodowej służby wojskowej po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2012 r.).

W ocenie Sądu Okręgowego żaden z tych wyjątków nie dotyczy skarżącego, co oznacza, że w zaistniałej sytuacji nabycia przez niego zarówno prawa do emerytury z ubezpieczenia społecznego jak i prawa do emerytury wojskowej, dochodzi do zbiegu, o którym stanowi art. 7 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych, a skarżącemu przysługuje wypłata tylko jednego z tych świadczeń - wyższego lub przez niego wybranego (por. wyrok SN z dnia 4 grudnia 2013 roku, II UK 223/13, LEX nr 1394110, Rzeczposp. PCD 2013/283/6; wyrok SA w Gdańsku z dnia 20 stycznia 2014 roku, III AUa 740/13, LEX nr 1428024).

Z tych względów i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

- 1) naruszenie art. 14 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zapewniającego korzystanie z praw i wolności bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, religię, przekonania polityczne czy z jakichkolwiek innych przyczyn;
- 2) naruszenie art. 32 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji stanowiącego o równości wszystkich wobec prawa i zakazie dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Z treści apelacji należy wywieść, że skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie prawa do wypłaty spornego świadczenia.

Apelujący wywodził, że otrzymuje emeryturę wojskową z tytułu prawa nabytego a jednocześnie po przepracowaniu 25 lat nabył prawo do emerytury „cywilnej”. Odmowa wypłaty świadczeń jest dyskryminowaniem osoby wnioskodawcy poprzez zrównanie go z obywatelami, którzy nigdy nie podjęli dodatkowej pracy lub pracy tej świadomie unikali.

Przytoczone fakty świadczą o naruszeniu zasad ustanowionych w przywołanych w apelacji przepisach Konstytucji.

Z tych względów wnioskodawca uznawał apelację za uzasadnioną.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wnosil o jej oddalenie, wywodząc, że prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi przepisami Sąd Okręgowy uznał prawo wnioskodawcy do wypłaty jednego, wyższego świadczenia tj. emerytury wojskowej.

Z dokumentacji znajdującej się w aktach emerytalnych wnioskodawcy wynika, że pobierana przez niego emerytura wojskowa jest świadczeniem wyższym niż emerytura ustalona przez pozwany organ rentowy.

Opierając się na ustaleniach faktycznych jak i rozważaniach prawnych poczynionych przez Sąd I instancji **Sąd Apelacyjny zważył co następuje:**

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu. Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Sąd Apelacyjny akceptuje w całości ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji, zatem nie zachodzi konieczność ich powtórzenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1998 r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60).

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy nie dopuścił się naruszenia przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wskazanych w apelacji. Przywołany przez skarżącego art. 14 Konstytucji stanowi, że Rzeczpospolita Polska zapewnia wolność prasy i innych środków społecznego przekazu. Przepis ten dotyczy zatem wolności

rozpowszechniania informacji i jest kierowany do środków masowego przekazu jakimi są np. prasa, radio telewizja czy internet. W sprawie niniejszej przepis ten nie znajduje w ogóle zastosowania, zatem nie mógł zostać przez Sąd Okręgowy naruszony.

Powołany przez apelującego art. 32 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji stanowi o równości wszystkich wobec prawa, o prawie obywateli do równego traktowania przez władze publiczne oraz zakazie dyskryminowania w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. O naruszeniu zasady równości można mówić tylko wówczas gdy nierówne traktowanie dotyczy osób posiadających tę samą wspólną cechę. Podmioty charakteryzujące się w takim samym stopniu tą samą, relewantną cechą winny być jednakowo traktowane. Takie ujęcie zasady równości dopuszcza odmienne traktowanie podmiotów, które takiej cechy nie posiadają. Ustalenie, czy zasada równości została w konkretnym wypadku rzeczywiście naruszona, wymaga ustalenia kręgu adresatów, do których odnosi się budząca wątpliwości norma prawna, oraz wskazania tych elementów, które są prawnie relewantne (por. wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 czerwca 2001 r., sygn. K 23/00, OTK ZU nr 5/2001, poz. 124 z dnia 14 lipca 2004 r., sygn. SK 8/03, OTK ZU nr 7/A/2004, poz. 65).

W ocenie Sądu Apelacyjnego zasada równości nie została w przypadku wnioskodawcy naruszona. Zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 cyt. ustawy o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz korespondującego z tym przepisem art. 7 cyt. ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych

w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Oznacza to, że każda osoba uprawniona do kilku świadczeń ma prawo do wypłaty tylko jednego, korzystniejszego świadczenia. Tym samym podmioty posiadające wspólną cechę – prawo do kilku świadczeń, zostały przez ustawodawcę potraktowane jednakowo. Nie można tym samym przyjąć, że naruszona została zasada równości, o jakiej stanowi art. 32 ust. 1 Konstytucji. Proste porównanie do jakiegokolwiek podmiotu uprawnionego do świadczenia, co przywołuje apelujący w uzasadnieniu apelacji, nie oznacza naruszenia zasady równości. O nierównym traktowaniu można bowiem mówić tylko wówczas gdy podmioty wyróżnione tą samą cechą nie są jednakowo traktowane. Taka sytuacja w sprawie niniejszej nie występuje.

Bezspornym jest, że wnioskodawca nie należy do kręgu osób, które ustawodawca potraktował wyjątkowo a które wymienione zostały w treści art. 95

ust. 2 i art. 96 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z FUS, na co wskazał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Dodać jednocześnie należy, że art. 67 ust. 1 Konstytucji stanowi, że obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego. Zakres i formy zabezpieczenia społecznego określa ustawa. Przepis ten jest źródłem gwarancji konstytucyjnych i wzorcem ustawodawczym, określającym w sposób ogólny zakres i formy zabezpieczenia społecznego. Doprecyzowanie tego zakresu

i form zabezpieczenia pozostawione jest ustawodawcy. Tym samym to „zwykły” ustawodawca, w zgodzie z treścią cyt. przepisu, uregulował zasady wypłaty świadczeń w przypadku ich zbiegu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy nie dopuścił się naruszenia przepisów Konstytucji wskazanych w apelacji ani też przepisów prawa materialnego tj. art. 95 ust. 1 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 7 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

Mając powyższe względy na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację wnioskodawcy jako bezzasadną.